

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא- key:	

		Talmud Navigator													
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ברכות-הרוואה	מימרא	תניא, אמר רבי עקיבא:										○	◇		
פעם אחת נכנסתי אחר רבי יהושע לבית הכסא, ולמדתי ממנו שלשה דברים: למדתי שאין נפנין מזרח ומערב אלא צפון ודרום, ולמדתי שאין נפרעין מעומד אלא מיושב ולמדתי שאין מקנחין בימין אלא		אמר ליה בן עזאי: עד כאן העזת פנים ברבך.									‡	○	◇		
תורה היא וללמוד אני צריך.		אמר ליה: [רבי עקיבא]									!	○	◇		
פעם אחת נכנסתי אחר רבי עקיבא לבית הכסא, ולמדתי ממנו שלשה דברים: למדתי שאין נפנין מזרח ומערב אלא צפון ודרום, ולמדתי שאין נפרעין מעומד אלא מיושב, ולמדתי שאין מקנחין בימין אלא בשמאל.		תניא, בן עזאי אומר:										○	◇		
אמר לו רבי יהודה: עד כאן העזת פניך ברבך		[רבי יהודה]										‡	○	◇	
תורה היא וללמוד אני צריך.		אמר לו: [בן עזאי]										!	○	◇	
רב כהנא על, גנא תותיה פורייה דרב. שמעיה דשח ושחק ועשה צרכיו		[רב כהנא]											○	◇	
אמר ליה: דמי פומיה דאבא כדלא שריף תבשילא		[רב כהנא]											○	◇	
אמר לו: כהנא, הכא את? פוק, דלאו ארע ארעא.		[רב]											○	◇	
תורה היא וללמוד אני צריך.		אמר לו: [רב כהנא]											○	◇	
מפני מה אין מקנחין בימין אלא בשמאל?												∧	◇		
מפני שהתורה ניתנה בימין, שנאמר (דברים ל"ג) מימינו אש דת למו.		רבא:										!	◇		
מפני שהיא קרובה לפה.		רבה בר בר חנה:										!	◇		
מפני שקושר בה תפילין.		רבי שמעון בן לקיש:										!	◇		
מפני שמראה בה טעמי תורה.		רב נחמן בר יצחק:										!	◇		
כתנאי:												!	◇		
מפני שאוכל בה.		רבי אליעזר:										! ◆	◇		
מפני שכותב בה.		רבי יהושע:										! ◆	◇		
מפני שמראה בה טעמי תורה.		רבי עקיבא:										! ◆	◇		
כל הצנוע בבית הכסא נצול משלשה דברים: מן הנחשים, ומן העקרבים, ומן המזויקין.		רבי תנחום בר חנילאי:											■	◇	
אף חלומותיו מיושבים עליו.		יש אומרים:												■	◇
ההוא בית הכסא דהוה בטבריא, כי הוּ עיילי ביה בי תרי אפילו בימא מתזקי, רבי אמי ורבי אסי הוּ עיילי ביה חד וחד לחודיה ולא מתזקי.		[רבי אמי ורבי אסי]											○	◇	
אמרי להו רבנן: לא מסתפיתו?		[רבנן]											○	◇	
אנן קבלה גמירינן, קבלה דבית הכסא - צניעותא ושתיקותא, קבלה דיסורי - שתיקותא ומבעי רחמי.		אמרי להו: [רבי אמי ורבי אסי]											○	◇	
אביי מרביא ליה אמיה אמרא למיעל בהדיה לבית הכסא.		[אביי]											○	◇	
ולרביא ליה גדיא													‡	◇	
שעיר בשעיר מיהלף.													!	◇	
רבא, מקמי דהוי רישא - מקרקשא ליה בת רב חסדא אמגוזא בלקנא, בתר דמלך - עבדא ליה כוותא, ומנחא ליה ידא ארישיה.		[רבא]											○	◇	
אחורי הגדר - נפנה מיד, ובבקעה - כל זמן שמתעטש ואין חברו שומע.		עולא:											○	◇	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ברכות-הרואה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אחורי הגדר - כל זמן שמתעטש ואין חברו שומע, ובבקעה - כל זמן שאין חברו רואהו.	איסי בר נתן מתני הכי:											○	◇
יוצאין מפתח בית הבד ונפנין לאחורי הגדר והן טהורין	מיתיבי:											■	◇
בטהרות הקלו.												!	◇
כמה ירחקו ויהיו טהורין - כדי שיהא רואהן	תא שמע:											■	◇
שאני אוכלי טהרות, דאקילו בהו רבנן.												!	◇
מאי כל זמן שאין חברו רואה דקאמר איסי בר נתן - כל זמן שאין חברו רואה את פרועו, אבל לדידיה חזי ליה.	רב אשי:											!	◇
ההוא ספדנא דנחית קמיה דרב נחמן, אמר: האי צנוע באורחותיו הה.												○	◇
אמר לו רב נחמן: את עיילת בהדיה לבית הכסא, וידעת אי צנוע אי לא?	[רב נחמן]											◇	◇
אין קורין צנוע - אלא למי שצנוע בבית הכסא.	דתניא:											■	◇
ורב נחמן, מאי נפקא ליה מיניה?												◇	◇
כשם שנפרעין מן המתים - כך נפרעין מן הספדנין ומן העונין אחריהן.	משום דתניא:											!	◇
איזהו צנוע - זה הנפנה בלילה במקום שנפנה ביום.	תנו רבנן:											■	◇
איני?												◇	◇
לעולם ינהיג אדם את עצמו שחרית וערבית, כדי שלא יהא צריך להתרחק	והאמר רב יהודה אמר רב:											■	◇
ותו, רבא ביממא הוה אזיל עד מיל, ובליליא אמר ליה לשמעיה: פנו לי דוכתא ברחובה דמתא.	[רבא]											○	◇
וכן אמר ליה רבי זורא לשמעיה: חזי מאן דאיכא אחורי בית חבריא, דבעינא למפני	[רבי זורא]											○	◇
לא תימא במקום אלא אימא כדרך שנפנה ביום.												!	◇
אפילו תימא במקום - לא נצרכה אלא לקרן זוית.	רב אשי:											!	◇
לעולם ינהיג אדם את עצמו שחרית וערבית, כדי שלא יהא צריך להתרחק.	גופא, אמר רב יהודה אמר רב:											■	◇
השכס וצא, הערב וצא, כדי שלא תתרחק. משמש ושב, ואל תשב ותמשמש, שכל היושב וממשמש - אפילו עושיין כשפים באספמא - באין עליו.	תניא נמי הכי, בן עזאי:											■	◇
ואי אנשי ויתבי ואחר כך משמש, מאי תקנתיה?												◇	◇
כי קאי לימא הכי: לא לי לא ליי, לא תחיים ולא תחתים, לא הני ולא מהני, לא חרשי דחרשא ולא חרשי דחרשא.												!	◇
על כל משכב שכב - חוץ מן הקרקע, על כל מושב שב - חוץ מן הקורה.	תניא, בן עזאי:											■	◇
שינה בעמוד השחר - כאסטמא לפרזלא, יציאה בעמוד השחר - כאסטמא לפרזלא.	שמואל:											■	◇
בר קפרא הוה מזבין מילי בדינרי: עד דכפנת - אכול, עד דצחית - שתי, עד דרתחא קדרך - שפוך. קרנא קריא ברומי - בר מזבין תאני, תאני דאבוך זבין	[בר קפרא]											■	◇
אמר להו אבבי לרבנן: כי עייליתו בשבילי דמחוזא למיפק ביה בחקלא, לא תחזו לא להך גיסא ולא להך גיסא, דלמא יתבי נשי ולאן אורח ארעא לאסתכלי בהו.	[אבבי]											■	◇
רב ספרא על לבית הכסא, אתא רבי אבא נחר ליה אבבא	[רבי אבא]											○	◇
אמר ליה: ליעול מך	[רב ספרא]											○	◇
בתר דנפק, אמר ליה: עד השתא לא עיילת לשעיר, וגמרת לך מילי דשעיר?	[רבי אבא]											◇	◇
מדורה היתה שם, ובית הכסא של כבוד, וזה היה כבודו: מצאו נעול - בידוע שיש שם אדם, מצאו פתוח - בידוע שאין שם אדם	לאו הכי תנן:											■	◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-הרואה	מימרא												
אלמא: לאו אורה ארעא הוא													סב:
מסוכן הוא	והוא סבר: [רב ספרא]											◊	סב:
עמוד החזור - מביא את האדם לידי הדרוקן. סילון החזור - מביא את האדם לידי ירקון.	דתניא, רבן שמעון בן גמליאל:											◊	סב:
רבי אלעזר על לבית הכסא, אתא ההוא רומאה דחקה, קם רבי אלעזר ונפק.	[רבי אלעזר]											◊	סב:
אתא דרקונא שמטיה לכרכשיה												◊	סב:
קרי עליה רבי אלעזר: (ישעיהו מ"ג) ואתן אדם תחתיך אל תקרי אדם אלא אדום.	[רבי אלעזר]											◊	סב:
(שמואל א' כ"ד) ואמר להרגך ותחס עליך												◊	סב:
ואמר? ואמרת? מיבעי ליה ותחס? וחסתי מיבעי ליה												◊	סב:
אמר לו דוד לשאול: מן התורה - בן הריגה אתה, שהרי רודף אתה, והתורה אמרה: בא להרגך השכם להרגו. אלא צניעות שהיתה בך - היא חסה עליך, ומאי היא - דכתיב (שמואל א' כ"ד) ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך את רגליו.	רבי אלעזר:											◊	סב:
גדר לפנים מן גדר, ומערה לפנים ממערה.	תנא:											◊	סב:
להסך - אמר רבי אלעזר: מלמד שסכך עצמו כסוכה.	[רבי אלעזר]											◊	סב:
(שמואל א' כ"ד) ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט אמר רבי יוסי ברבי חנינא: כל המבזה את הבגדים סוף אינו נהנה מהם, שנאמר (מלכים א' א') והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחס לו.	[רבי יוסי ברבי חנינא]											◊	סב:
מאי עת מועד?												◊	סב:
משעת שחיתת התמיד עד שעת זריקתו.	שמואל סבא חתניה דרבי חנינא משימיה דרבי											◊	סב:
עד חצות ממש.	רבי יוחנן:											◊	סב:
(שמואל ב' כ"ד) ויאמר למלאך המשחית בעם רב אמר רבי אלעזר, אמר ליה הקדוש ברוך הוא למלאך: טול לי רב שבהם, שיש בו ליפרע מהם כמה חובות. באותה שעה מת אבישי בן צרויה ששקול כרובה של סנהדרין.	[רבי אלעזר]											◊	סב:
(דברי הימים א' כ"א) ובהשחית ראה ה' וינחם												◊	סב:
מאי ראה?												◊	סב:
ראה יעקב אבינו, דכתיב (בראשית ל"ב) ויאמר יעקב כאשר ראם.	רב:											◊	סב:
אפרו של יצחק ראה שנאמר (בראשית כ"ב) אלהים יראה-לו השה.	שמואל:											◊	סב:
כסף כפורים ראה, שנאמר (שמות ל') ולקחת את כסף הכפורים מאת בני ישראל וגו'.	רבי יצחק נפחא:											◊	סב:
בית המקדש ראה, דכתיב (בראשית כ"ב) בהר ה' יראה.	רבי יוחנן:											◊	סב:
פליגי בה רבי יעקב בר אידי ורבי שמואל בר נחמני:												◊	סב:
כסף הכפורים ראה	חד[רבי יעקב בר אידי]/ רבי שמואל בר נחמני											◊	סב:
בית המקדש ראה.	חד[רבי יעקב בר אידי]/ רבי שמואל בר נחמני											◊	סב:
ומסתברא כמאן דאמר בית המקדש ראה, שנאמר (בראשית כ"ב) אשר יאמר היום בהר ה' יראה.												◊	סב:
לא יכנס אדם להר הבית במקלו כו'.												◊	סב:
מאי קפנדריא?												◊	סב:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
---	---

ברכות-הרואה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
קפנדריא כשמה.	רבא:											!	◇	סב:	
כמאן דאמר אינש אדמקיפנא אדרי - איעול בהא.	רב חנא בר אדא משייה דרב סמא בריה דרב מרי:											!	◇	סב:	
הנכנס לבית הכנסת על מנת שלא לעשותו קפנדריא - מותר לעשותו קפנדריא.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:												■	◇	סב:
אם היה שביל מעיקרו - מותר.	רבי אבהו:												■	◇	סב:
הנכנס לבית הכנסת להתפלל - מותר לעשותו קפנדריא שנאמר (יחזקאל מ"ו) ובבא עם הארץ לפני ה' במועדים וגו'.	רבי חלבו אמר רב הונא:												■	◇	סב:
ורקיקה מקל וחומר.													■	<	סב:
כל הרוקק בהר הבית בזמן הזה - כאילו רוקק בבת עינו, שנאמר (מלכים א' ט') והיו עיני ולבי שם כל הימים.	רב ביבי אמר רבי יהושע בן לוי:												■	◇	סב:
רקיקה בבית הכנסת שריא, מידי דהוה אמנעל. מה מנעל, בהר הבית - אסור, בבית הכנסת - מותר, אף רקיקה - בהר הבית הוא דאסור, בבית הכנסת שרי.	רבא:												■	◇	סב:
אדיליף ממנעל, נילף מקפנדריא	רב פפא לרבא, ואמרי לה רבינא לרבא, ואמרי לה												♣	◇	סב:
תנא יליף ממנעל, ואת אמרת מקפנדריא	אמר ליה: [רבא]												♣	◇	סב:
מאי היא?													^		סב:
לא יכנס אדם להר הבית לא במקלו שבידו, ולא במנעלו שברגלו, ולא במעות הצרורים לו בסדינו, ובפונדתו מופשלת לאחוריו, ולא יעשנה קפנדריא, ורקיקה מקל וחומר ממנעל, ומה מנעל שאין בו דרך בזיון אמרה תורה (שמות ג') של נעליך מעל רגליך רקיקה שהיא דרך בזיון - לא כל שכן.	דתניא:												■	!	סב:
אינו צריך, הרי הוא אומר (אסתר ד') כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק, והלא דברים קל וחומר: ומה שק שאינו מאוס לפני בשר ודם - כך, רקיקה שהיא מאוסה, לפני מלך מלכי המלכים - לא כל שכן?	רבי יוסי בר יהודה:												■	◇	סב:
אנא הכי קאמינא: נימא הכא לחומרא והכא לחומרא, ואימא: הר הבית דאסור במנעל - לילפא ממנעל, אבל בית הכנסת דשרי במנעל, אדיליף ממנעל ולהיתר - נילף מקפנדריא ולאסור	אמר ליה: [רב פפא/רבינא/ רב אדא בר מתנה]												!	◇	סב:
כי ביתו. מה ביתו, אקפנדריא - קפיד אינש, ארקיקה ומנעל - לא קפיד אינש, אף בית הכנסת: קפנדריא הוא דאסור, רקיקה ומנעל - שרי.	אלא אמר רבא:												■	◇	סב.